

El Kavgaları 14

– Bayram KAYA · 16 Haziran 2017

Elbette bu git gel olgular içinde biçimlenişler de değışkendi. İletim hızı ve ulaşım tekniğindeki bir niceli değışme, bunu da değıştirecekti. Ama çoğu inşalar da kendi oluştukları dönemin özne nesnel iletilmeli ulaşım hızına bağlı olmakla donup kalabilirlerdi.

Tekrarla git gel olan eylemler adresli, pusula olur. Yine alışma veren durumlar kişiye güvede oluş rahatlığını verirle sevimli olur. Tekrarlar sevimli olduğu kadar da yinelenen alışmalar baskılı kutsallık basıncı da ortada kalkmaktadır. Tersine bir zıt hareketle sevimsiz; nefret edilir de olacaktı. Kulluğu ortaya koymak kadarda ters bir rüzgârla düzgüsü olana karşı isyan etme bilincini de ortaya koyacaktı.

Doğanın sevimli olmak, ya da sevimsiz olmak, alışkanlıklar üzerine hileler kurmak, hileleriyle bilinç geliştirmek gibi bir sorunu yoktur. Doğa, yasalara göre çelişir ve gelişir.

Sevimli-sevimsiz olma EL'in işi; El'in sorunuydu. Ama o da o aşama itibarıyla bunu bilmiyordu. El'e gösterilen saygı-sevgi tekrarları; kimi kulların gözünü açtı. El gibi olamamak fark edildikçe; El gibi olma isteği kimi kullar içinde yanıp tutuştu. El'e bağlılık olan biat söylemleriyle El'e yönelik saygı sevgi türü yinelenen dalgalanmalar yinlendikçe sınırına gelen tekrarlar Ele olan saygısızlığa, sevgisizliğe dönüş olmakla; biat te, biat sığlığa ve El gibi olmanın (tagut oluşun) kendisine dönüşüyordu.

El de bu nedenle dua edenleri değil de; tagutluk edenleri görüp; tagut olanları, ihale, kayırma, yandaş olma gibi türleri ihanslara boğuyordu. El süreçli saygı sevgi olan yapmacıklık, tersine döner. Tagut oluş istemli eylemler; El'e gösteriliğe zorlanan mutlak saygı sevgi süreci olmanın, geri dönüş tekrarlarıydı.

Kimse El olmamaya dayanamıyordu. El'e benzemez koşullar içinde oluşla herkes, gerisin geri olur akislerle El'e benzemek istiyordu. Yani El'e benzememekle oluşan sorunu; El'e benzemekle çözmeye çalışıyorlardı. Ya da El'e benzememe dalga hareketini tekrarlıyorlar; El'e benzeme olmakla Tagut tu.

Süreçler sistemin ömrüne göre hız içinde olmakla birlikte yine de bir tersine süreçlerdir. İlahi süreçler herkesin herkese benzediği süreçlerdi. Nicelce başka oluşlarda herkesin herkese benzemezsiniz veren ilhamlarını da yansıtmaya dönüştü.

İlahi süreç ömrü içinde biriken ittifak girişenle emekler grup zenginlik kaynağını oluşma yönünde git hareketi oldu. Grup ömrünü oluşun hıza bağlı olmakla git dalgalanması içinde biriken ittifak zenginliği kişisel sahip olmanın gel süreçli yansımasıyla ortaya çıkmıştı. Süreç ömrü, tersine hareketle El ve kul olup; şimdilik kulları da El'e benzememe sürecine dönüşmüştü.

El'e benzememe süreci, El'e benzeme süreçlerine birden bire dönüşmez. Yansıma veren El'e benzeme yapıcı gel hareketli dalgalanmalar; lümpen din adamları eliyle bir şey anlaşılmayan parazit dalgalarına çevrildi. Böylece tersine olur gel süreçleri, hayli geciktirilir oldu.

El'e benzeme hareketi olan tagut süreçlerini yerenler; lümpenlerdi. Lümpen olanlar El'den aldıkları iltimasla ya da kayraca paylar lümpenleri de az, çok mal mülk sahibi yapmakla lümpenler de kısmen tagut oldular. Ama lümpenlerin varlık nedenleri, soyluluktan değil lümpenlik oluktan ötürü sömürülen çokluğun tagut (El) olmasına direnç koyar. Hiçbir süreç ve hiçbir durum bir türden (homojen) değildir.

Gel git hareketleri bir denge koşulunun diğer yandan dengesiz koşula dönmekle yeni denge arayışıdır. Tekrarlar denge koşullarının anahtarındırlar. Hem süreci tersine çevirirler, hem süreci başlangıç koşullarına referans içinde tutmakla homojen bir kararlı yapıyı ortaya koyarlar.

Kararsız yapılar çok hızlı enerji tüketen yapılar olmakla; hızlı yorulan yapılardır. Gel hareketi yapmakla kendisini büzen, daha az enerji harcamakla daha az yorulan küçük bir yapı içinde kendisini korumakla dengeye gelmek ister. Böylece hem enerji kaynağı üretir hem daha az enerji sarfı içinde dengede olur.

Çünkü lümpenler de El kadar olmasa da, El gibi kulların emek gücü üzerinde nemalanırlar. Bu nedenle din adamları sınıfı olan rahip lümpenler El saltanatından yana olurlar. Emperyalistler lümpenlerin El'i olduğundan, üreten bir ilişki içinde daima bunlar El ile işbirliği içinde olan emperyalist işbirlikçidirler.

Böylece lümpen kesim de El iş birliği içinde kısmen tagut oluşlarıyla; El ile kul durumundaki emekçi kesimler arasındadırlar. Lümpenlerin lümpenliklerini korumaları, sömürülen sınıfın El olmamasına bağlıdır. Bu nedenle Lümpenler kendi tagut oluşlarına (El oluşlarına) değil de: sömürülen kesimin El olmasına (tagut oluşuna) karşıdırlar.

Bu nedenle Tagut olma isteği sadece El tarafından yerilmez. Lümpenler tarafından yerilme olmakla da karşımıza çıkar. Çoğu lümpenler El ağzıyla konuşan, El ağızlı ideolog aydınlardır. Lümpenler sömürülen sınıfın tagut olma azmini yermek için El söylemli lafzı dosdoğru yol diye söyleyip; bu yolu, hidayet yolu diye kölelere gösteriyordular.

Artık El susmuştur. Çünkü artık bilerek veya bilmeyerek El ağızlı, El adamları meydanda cirit atıyorlar. Ama nemalandıklarını bilmektedirler. Rahip din adamlığı İsis ile neyse; Nemrutla neyse İsa ile de oydu. Nemrut ile patlayan El öfkesine ve El zulmüne karşı İsa da; "bir yanağınza tokat vuranlara siz de öteki yanağınızı dönün" diye kulluğu zirveye taşıyacaktı. Bu öğreti kumaşı içinde bu tür elbise çıkardı.

Yine aynı El öğretisi içindeki İsa El vaatlerine kendisini öyle kaptırır ki hızını alamaz, sömürüye; emek gaspına karşı uyanıp; gel hareketleri yapmaya ne gerek vardı. "Kır zambaklarına bakınız" diyordu İsa. "tanrı baba kır zambaklarını türlü türlü giydirir. Onlar ne yün eğirirler ne ip dokurlar" diye çalışmanın;

çalışmayla mal sahibi olmanı gereksizliğini ne güzel telkin ediyordu!

Buna rağmen İsa El'e de; " yüzünü göremeyeceğiniz torunlar için mal biriktirmek ne saçmalık" diye öğüt verecekti. El düzeni öğütçü düzendi. Dinler de öğüt alarınız diye bir öğüttü. İsa'dan yedi yüz yıl sonra bir kültür de aynı İsa gibi seslenecekti. "size taş atana siz aş atın" yani kulluğa devam diyecekti.

Süreç kendi niş alanlı boşluk devinmelerini ortaya koyuyordu. El bu tür lümpenlere; El adamları, El'in dostları diyordu. Bunlar rahip olmakla; El'in, din adamlarıydı.

Böylece dinleri oluşacak süreç envanterleri Awram ile Musa ile İsa gibi sisteme salt ahlak açısında bakanların ağızındaki sözlerinin zamana göre olur seçme ayıklanmışları; El tarzlı örneğine göre eğilip bükülür olmasıyla, ortaya çıkıyordu. Susan El' e ne söylemeniz, bu söylemler; El tarzı manaca anlayışa iş birliği olmaktadır. Söylemler on binlerce lümpen ağızında çelişkilerden temizlene temizlene inşa oluyordu. Çatışmacı olmakla deneyim olan yaşamlar; geçmişteki toplumsal süreçte bir karşılığı olan gerçek olgulardı.

Bu olgular halk bilinci içinden karşı diyalektik söylemle olgunlaşa olgunlaşa; iyice imbiçlendikten sonra, pek çokları ve birileri tarafından ilhamla "dini öğüt, dini uyarma, dini kural olmakla" söylenir söylenir olacaktır. Bu görüngüler tam bir durumdan bir vazifeydi.

Siz gelişine göre olan bir harekete maruz kalırken, o harekete gidişine göre vuruş yapacağınızı da bilmelisiniz. İbrahim'ler, Nemrutlar, Sargonlar, En markerler gelişine göre tersine çevirme olmakla göğe gönderilecekti. Gelişine göre hareketi içinde görünür olan şey; gidişine göre harekete-yansıya-çevrilirken görünmez olacaktılar.